

# РЕШЕНИЕ

№ 16638

гр. София, 15.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в**  
публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Терзиев**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разглежда дело номер **6690** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ връзка чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/:

Образувано е по жалба на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] км., чрез адвокат К. А. К., срещу Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница С.“, потвърдено с Решение № Р-391/32-231956//20.06.2023 г., издадено от Директор на Агенция „Митници“.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт като постановен в противоречие с материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Посочва се, че неправилно с оспореното решение е отказано възстановяване на законната лихва в размер на 45 000.00 лв. върху депозити, освободени с Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г., издадено от С.Д. Директор на Териториална дирекция „Югозападна“ /предишно наименование/ в размер на 131 387.40 лв. по депозирано от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД Искане с рег. № 32-579/03.01.2023 г. на основание чл. 129, ал. 6 от ДОПК вр. чл. 46, ал. 2 от ЗНА. Излагат се доводи, че незаконосъобразно от страна на административния орган е счетено, че само митото се възстановява на това основание. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. Позовава се на съдебна практика на ВАС и СЕС. Моли се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адвокат К., който моли Съда да уважи депозираната жалба и да отмени оспореното решение. Претендират се сторените по делото разноски съгласно представен списък.

Ответният административен орган – Директор на Териториална дирекция „Митница С.“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва депозираната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

Не е спорно между страните по делото, че с Искане рег. № 32-579/03.01.2023 г., отправено от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД до Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ на основание чл. 129, ал. 6 от ДОПК, е поискано възстановяване на сума в размер на 45 000.00 лв. Тази сума е претендирана като лихва върху освободени с Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г., издадено от Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ депозити в размер на 131 387.40 лв.

Не е спорно между страните, че освободените с Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г., издадено от Директор на ТД „Митница С.“ депозити представляват предоставени обезпечения при полагане на митнически формалности по оформяне на стоки на режим „допускане за свободно обращение“, по-конкретно посочени в решението и в приложения към депозираното искане справка, митнически декларации, регистрирани в периода 2015 – 2018 г., поради възникнала обезпечителна нужда. Не се спори, че същите са предоставяни като обезпечения по повод възникнали съмнения относно размера на митническите и други публични държавни вземания, които биха могли да възникнат за поставяните под митнически режим стоки, в това число свързани с разходи върху комисионни възнаграждения за покупка и включването им в митническата стойност. Не е спорно, че тези депозити са били предоставяни с цел обезпечаване на разликата между платеното и евентуалното подлежащо на плащане мито и ДДС при прилагане на нормата на чл. 195, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вр. чл. 244 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на МК /Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447/.

От административната преписка се установява, че Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г., издадено от Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ е издадено след извършена проверка по реда чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. и чл. 84 от ЗМ, резултатите, от която са обективирани в Доклад № BG005800/1/3/32-299232/17.10.2019 г. на ТД „Югозападна“. При извършената последваща проверка е установено, че въз основа на констатациите от същата следва да отпаднат съмненията относно добавяне на „комисионна за покупка“ към митническата стойност на стоките и в тази връзка не са налице основания за установяване на допълнителни задължения за мито и ДДС, съответно е отпаднала необходимостта от предоставените депозити.

Въз основа на констатациите от тази извършена последваща проверка и установяване на обстоятелството, че необходимостта от предоставените във връзка с чл. 195, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 във връзка с чл. 244 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447, обезпечения по конкретно посочените в искането митнически декларации, е отпаднала, от страна на Директор на ТД „Митница С.“ с Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. и на основание чл. 98, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. е постановено освобождаване на предоставените обезпечения

под формата на депозити в пари в общ размер на 131 387.40 лв.

Не е спорно между страните, че две години след освобождаване на депозитите, от страна на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД до митническия орган е депозирано Искане № 32-579/03.01.2023 г. за възстановяване на лихви в общ размер на 45 000.00 лв. върху освободените депозити. В тази връзка е издадено Решение № РЗМ-5800-78/32-14827/12.01.2023 г. от Директор на ТД „Митница С.“, с което е прекратено образуваното административно производство, образувано във връзка с депозираното искане.

Решение № РЗМ-5800-78/32-14827/12.01.2023 г. от Директор на ТД „Митница С.“ е оспорено по съдебен ред и в тази връзка е образувано административно дело № 2214/2023 г. по описа на АССГ, 19-ти състав. С Определение № 2204/13.03.2023 г., Съдът е отменил Решение № РЗМ-5800-78/32-14827/12.01.2023 г. от Директор на ТД „Митница С.“, установявайки, че не са налице условията за прекратяване на административното производство, законово регламентирани в чл. 56 от АПК. В тази връзка делото като преписка е върнато на административния орган за продължаване на действията по Искане с рег. № 32-579/03.01.2023 г., депозирано от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД с указания по тълкуване и прилагане на закона.

В изпълнение на влязлото в сила определение от страна на административния орган е извършено разглеждане на депозираното искане за възстановяване на лихви от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД. Извършена е проверка на наличните доказателства в хода, на която е прието за установено следното:

От страна на административния орган е установено, че е налице влязъл в сила административен акт - Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г., издадено от Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/. Посочено е, че претендираната законна лихва не е заплатена след влизане в сила и изпълнение на Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г., издадено от Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/. Административният орган се е позовал на нормата на чл. 116, § 6 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митническия кодекс на Съюза, съгласно която възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Акцентирано е, че Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г., издадено от Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ не е оспорено по административен или съдебен ред, същото е влязло в сила и има сила на присъдено нещо. Този факт не е оспорен от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, като е посочено, че дружеството го потвърждава в Искане с рег. № 32-579/03.01.2023 г., респективно и в жалба с вх. № 32-40623/31.01.2023 г. Посочено е, че в същата тази жалба от страна на дружеството е акцентирано, че с Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. административният орган не се е произнесъл по въпроса за възстановяване на законната лихва върху върнатите със същото решение депозити на обща стойност 131 387.40 лв.

В хода на проверката е установено, че производството по издаване на Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г., издадено от Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ е стартирано във връзка с депозирано Искане с вх. № 32-290391/06.10.2020 г. От страна на административния орган е посочено, че в искането не е обективизирана претенция за лихви.

С оглед изискването на чл. 22 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., с Писмо рег. № 32-334734/16.11.2020 г. „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД е уведомено за мотивите, на които ще се основава решението на административния орган по стартиралото административно производство, като е предоставен срок за отговор от страна на дружеството – тридесет дни от датата на получаване на уведомлението. Писмо рег. № 32-334734/16.11.2020 г. е получено от

„Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД на 17.11.2020 г.

Със Заявление с вх. № 32-350897/30.11.2020 г., от страна на упълномощен от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД представител, е изразено съгласие с фактическите и правни констатации, изложени в уведомлението, и е заявено, че дружеството няма възражения и приема да бъде издадено решение за възстановяване на учредените обезпечения /депозити/. В заявлението е посочена банкова сметка на дружеството. От страна на административния орган е посочено, че и в това заявление от страна на дружеството не е обективизирана претенция за възстановяване на лихви. Акцентирано е, че искане за лихви не е направено в хода на цялото административно производство по издаване на Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г.

Издаденото Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. на Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ е връчено на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД на 06.01.2021 г. на упълномощеното от дружеството лице съгласно представена Разписка за връчване с рег. № 32-4344/06.01.2021 г. Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. на Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ не е оспорено по административен, респективно по съдебен ред и е влязло в законна сила. Този факт не е оспорен от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД. Посочено е, че от страна на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД не се оспорва, напротив потвърждава се, че с Преводно нареждане от м. Януари 2021 г. са му възстановени депозити в размер на 131 387.40 лв.

От страна на административния орган след сезирането му с Искане с рег. № 32-579/03.01.2023 г. е установено, че правото на оспорване по административен и съдебен ред на Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. на Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ е преклудирано. От страна на дружеството не е била депозирана и жалба и след изтичане на преклузивния срок по чл. 84 от АПК. Посочено е, че не са били налице особено непредвидени обстоятелства по смисъла на чл. 89, ал. 1 от АПК, както и че чрез ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ не е постъпвало искане за възстановяване на срока.

Акцентирано е, че след установяване на гореописаните факти и обстоятелства, административният орган се е произнесъл с Решение № РЗМ-5800-78/32-14827/12.01.2023 г., което е оспорено по съдебен ред пред Директор на Агенция „Митници“ с жалба рег. № 32-40623/31.01.2023 г. По тази жалба е издадено Решение № Р-82/32-61335/15.02.2023 г. на Директор на Агенция „Митници“, като с него жалбата на дружеството е оставена без разглеждане и е изпратена ведно с административната преписка в АССГ за произнасяне. Съгласно мотивите на издадено Решение № Р-82/32-61335/15.02.2023 г. на Директор на Агенция „Митници“ тази жалба е неподведомствена на по-горестоящия административен орган. Решение № Р-82/32-61335/15.02.2023 г. на Директор на Агенция „Митници“, е оспорено по съдебен ред като е образувано административно дело № 2214/2023 г. по описа на АССГ, 19-ти състав. С Определение № 2204/13.03.2023 г., Съдът е отменил Решение № РЗМ-5800-78/32-14827/12.01.2023 г. от Директор на ТД „Митница С.“, установявайки, че не са налице условията за прекратяване на административното производство, законово регламентирани в чл. 56 от АПК. В тази връзка делото като преписка е върнато на административния орган за продължаване на действията по Искане с рег. № 32-579/03.01.2023 г., депозирано от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД с указания по тълкуване и прилагане на закона, а именно: „в случай, че намери, че не са налице материално-правните предпоставки за удовлетворяване на направеното искане за възстановяване на лихва върху освободените депозити с Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. на Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ следва да постанови отказ, а не да прекратява производството по искането, защото по този начин

засегнатото лице се лишава от възможността да оспори по предвидения в закона ред, постановен по същество акт по направеното искане“.

В изпълнение на Определение № 2204/13.03.2023 г., постановено по административно дело № 2214/2023 г. по описа на АССГ, 19-ти състав от страна на административния орган е прието, че искането е подадено от легитимиран правен субект, но по същество е неоснователно.

Административният орган се е позовал на чл. 116, § 6 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета на Митническия кодекс на Съюза, съгласно която възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Съгласно чл. 15, ал. 2 от ЗНА, ако нормативен акт противоречи на регламент на ЕС, се прилага регламентът. Посочено е, че с оглед на това нормата на чл. 129 от ДОПК е неприложима в случая. Акцентирано е, че обезпеченията се освобождават на основание чл. 98 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. От страна на административния орган е посочено, че индивидуалните административни актове, издадени от митническите органи са решения по прилагане на митническото законодателство и на основание чл. 220 от ЗМ вр. чл. 44 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., производството по издаване и оспорване е по реда на АПК, и в случая ДОПК е неприложим.

Прието, че в случая е приложима нормата на регламент на ЕС и лихви не се дължат. Лихвата е акцесорно задължение и следва главния дълг. В тази връзка е посочено, че дори и същата да е дължима, то такова задължение би възникнало в случай, че сумите за възстановяване на депозитите няма да бъдат издължени в срок. Прието е, че след влизане в сила на Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. на Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/, същото е изпълнено с възстановяване на депозитите на дружеството през м. Януари 2021 г., поради което е направен извод за изпълнение на паричното задължение и не е налице забавя. Посочено е, че нормата на чл. 116 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. е императивна и в предвиденото изключение в § 6, ал. 2, а именно: „лихва се изплаща, когато решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи“. Подчертано е, че преводното нареждане за възстановени депозити в размер на 131 387.40 лв. е с дата 07.01.2021 г.

В тази връзка и с оглед установеното, респективно в изпълнение на Определение № 2204/13.03.2023 г., постановено по административно дело № 2214/2023 г. по описа на АССГ, 19-ти състав е издадено Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., на Директор на Териториална дирекция „Митница С.“, с което е отказано по Искане с рег. № 32-579/03.01.2023 г., депозирано от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, възстановяване на сумата в размер на 45 000.00 лв., претендирана като лихва върху възстановени на 07.01.2021 г. депозити в размер на 131 387.40 лв.

Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., на Директор на Териториална дирекция „Митница С.“ е оспорено по административен ред пред Директор на Агенция „Митници“ чрез подадена жалба с рег. № 32-214716/08.06.2023 г. С Решение № Р-391/32-231956//20.06.2023 г., издадено от Директор на Агенция „Митници“, жалбата на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД срещу Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., на Директор на Териториална дирекция „Митница С.“ е отхвърлена като неоснователна и недоказана.

По делото беше изслушана Съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице Е. Е. М., която даде основно заключение по следните задачи:

1. Какъв е размерът поотделно и общо, на законната лихва върху обезпеченията

/депозитите/ подробно описани в Таблица № 1 на Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. на Директора на ТД „Митница Югозападна“ на Агенция „Митници“, учредени и внесени през 2015 г. – 2018 г. и възстановени с посоченото решение, за периода от датата на внасяне на съответното обезпечение /депозит/, посочена в колона „Дата“ на Таблица № 1 на решението, до датата, на която общата сума на възстановените депозити в размер на 131 387.40 лв. е ефективно възстановена от митническите органи по банковата сметка на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, т.е. до датата, на която сумата от 131 387.40 лв. е заверена банковата сметка на дружеството?

Съгласно ССЧЕ, с оглед предоставените данни в Приложение № 1 към ССЧЕ са представени в табличен вид съгласно електронни справки в обобщен вид всички депозити с изчислена лихва за периода 2015 г. – 2018 г. с дневна лихвена база. Съгласно заключението дължимите лихви по години са както следва:

За 2015 г. – 22 512.08 лв.;

За 2016 г. – 17 397.98 лв.;

За 2017 г. – 10 730.83 лв.;

За 2018 г. – 5 756.26 лв.

Или общо лихви за периода: 56 397.15 лв.

Съдът ще коментира приетото и неоспорено заключение при излагане на правните си изводи.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като **писмени доказателства**:

Представени от ответника:

1. Писмени доказателства с молба от 29.03.2024 г. /л.200-279/.

**При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:**

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – Решение № Р-391/32-231956//20.06.2023 г., издадено от Директор на Агенция „Митници“, с което е потвърдено Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., на Директор на Териториална дирекция „Митница С.“, е връчено на жалбоподателя на 22.06.2023 г. видно от представената по делото обратна разписка /л.29/. Жалбата е депозирана до Съда чрез Директор на Агенция „Митници“ на 06.07.2023 г. /л.12/. Следователно жалбата е **процесуално допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **основателна**, по следните съображения:

Съгласно нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК, Съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, извършвайки преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Оспореният административен акт Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., е издадено от компетентен административен орган - Директор на ТД „Митница С.“, АМ по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗМ и чл. 29 от Регламент 952/2013; при спазване на административно производствените правила и нормите на материалния закон и в съответствие с целта на закона. Решение № Р-391/32-231956/20.06.2023 г., с

което е потвърдено Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., на Директор на Териториална дирекция „Митница С.“ също е издадено от компетентен административен орган – Директор на Агенция „Митници“. Оспореното Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., на Директор на Териториална дирекция „Митница С.“ е издадено в установената в закона форма и при спазване на административнопроцесуалните правила,

***По материалната законосъобразност на оспорения административен акт, Съдът намира следното:***

При издаване на оспореното в настоящето съдебно производство от страна на ответния административен орган е прието за неоснователно и недоказано становището на дружеството-жалбоподател, че нормите на Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. не намират приложение в процесния случай, тъй като в случая не са възстановени на основание чл. 116, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 недължимо платени суми за мито, а са освободени по реда на чл. 98, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., предоставени на основание чл. 195, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вр. чл. 244 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 обезпечения. Прието е, че предоставянето на обезпечение на мито не е равнозначно на заплащане на мито, респективно, че освобождаването на предоставено обезпечение за мито не равнозначно на възстановяване на недължимо платени суми за мито. Акцентирано е, че обезпечението на митническо задължение служи за гарантиране на вземания, които биха могли да възникнат, а заплащането погасява възникнало митническо задължение по смисъла на чл. 124, § 1, б. „б“ от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. – обезпечението има обезпечителен, а заплащането погасителен ефект.

Видно от влязлото в сила Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. на Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/ на 05.01.2021 г. на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД са възстановени обезпечения в размер на 131 387.40 лв. на основание чл. 98, § 1 вр. чл. 22 и чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вр. чл. 19, ал. 7 от ЗМ вр. чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ вр. чл. 59, ал. 1 от АПК.

В процесния случай ответния административен орган се е позовал на разпоредбата на чл. 116 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., а именно, че лихви не се дължат.

Настоящият съдебен състав намира, че процесния случай не попада в нито една от хипотезите, изброени в разпоредбата на чл. 116, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, съгласно която: „... размерът на вносите или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания: а) надвзети суми на вносите или износните мита; б) дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора; в) грешка на компетентните органи; г) в интерес на справедливостта“. В посочената правна норма изрично са регламентирани случаите, при които се възстановява или опрощава размерът на вносите или износните мита, като хипотезите са изчерпателно изброени и други възможности не са предвидени. От разпоредбата на чл. 116, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 се установява, че дружеството - жалбоподател не отговаря на условията за възстановяване по този текст. Посоченото основание не попада в изчерпателно изброените в нормата на чл. 116, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 хипотези, тъй като в случая се касае за възстановяване на обезпечения по реда на чл. 98, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г.

Съгласно чл. 116, § 6 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., възстановяването не е основание

за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Приложението на § 6 от чл. 116 е обусловено от наличието на някое от основанията, визирани в § 1 от същата норма. В тази връзка е видно, че в § 6 не е предвиден в самостоятелен член от регламента. Бидейки част от чл. 116, § 6, в който е предвидена забрана за изплащането на лихви, се разпростира само и единствено върху уредените в чл. 116, § 1 хипотези за възстановяване на мито. В тази връзка не се споделят изводите, че в процесния случай е приложима разпоредбата на чл. 116, § 6, предл. първо от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г.

Безспорно е, че в ЗМ е налице непълнота – в същия липсва уредба на хипотезите, когато се връщат суми за недължимо платени мита, респективно за възстановени суми, представляващи предоставени обезпечения и в тази връзка тази непълнота се преодолява съобразно предвидения в чл. 46, ал. 2 от ЗНА способ. Съгласно нормата на чл. 46, ал. 2 от ЗНА, когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Ако такива разпоредби липсват, отношенията се уреждат съобразно основните начала на правото на Република България. Следователно при така установената непълнота, Съдът намира, че на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА е приложим редът по чл. 128 – 130 от ДОПК, конкретно чл. 129, ал. 6 от ДОПК относно възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, включително и мита - чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Следователно преценката за дължимостта на лихвата и началния момент, от който се дължи същата, следва да бъде извършена според уреденото в нормата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК правило и изискване.

Разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК определя, че недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 - 4. Към този ред препраща и разпоредбата на чл. 129, ал. 5 от ДОПК, съгласно която органът по приходите е длъжен в 30-дневен срок от предявяването пред него на влязъл в сила съдебен или административен акт да възстанови или прихване по реда на ал. 2, т. 2 изцяло посочените в акта суми, заедно с дължимата по ал. 6 лихва, когато с акта в полза на задълженото лице е признато правото на получаване на: 1. суми за неправилно или недължимо платени, внесени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, такси, глоби, имуществени санкции, установени, събрани или наложени от органите по приходите, включително внесени по писмено указание или становище; 2. незаконосъобразно отказани за възстановяване суми и 3. (отм. - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.).

Фактът, че в специалния закон липсват изрични правила за дължимост на лихва върху недължимо внесени задължения за данъци, включително и мито, не възпрепятства приложението на нормите на ДОПК. Т. препятствие ще бъде налице само и единствено в случай, че в материалния данъчен закон /ЗМ/ изрично изключва дължимостта на лихви, каквото обаче липсва в неговото съдържание. Разпоредбата на чл. 46, ал. 2 от ЗНА и липсата на изрична правна разпоредба за възстановяване на недължимо платените суми за мита, респективно възстановени обезпечения, определени с незаконосъобразен административен акт, заедно със законната лихва, безспорно обуславят приложението на нормата на чл. 129, ал. 6 ДОПК. Нещо повече, с Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. на Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД



„Митница Югозападна“/ е установена липса на задължения за довносяне на мито и ДДС и във връзка с Решение № 14568/04.12.2014 г. на ВАС, Решение № 2679/01.03.2018 г. и Решение № 9774/14.07.2018 г., с които са оставени в сила постановени от съдебните решения за отмяна на Решение № 4427-78-1/27.06.2013 г. на Началник на МП „Митница - Запад“, Решение № М 47-0624/18.11.2013 г. и Решение № РЗМ-5800-550/32-274575/18.12.2015 г. на Началник на Митница „Столична“ и е направен извод за възстановяване на предоставените от дружеството-жалбоподател обезпечения в размер на 131 387.40 лв.

Следва да се има предвид, че по спорния въпрос в настоящето съдебно производство има произнасяне от страна на СЕС с Решение № по дело С-365/15 г. Съгласно това решение на СЕС, когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти.

Безспорно е още, че в хода на проверката, която е приключила с Доклад № 20А/14.05.2013 г., изготвен от митническите органи на същите е предоставено от страна на дружеството Решение на Съда на ЕС /СЕС/ от 25.07.1991 г., постановено по дело С-299/90. Съгласно цитираното решение, върху комисионните за покупка, платени на косвен представител, не се дължи мито. Съгласно влязло в сила Решение № 1134/15.05.2014 г., постановено по административно дело № 3275/2013 г. по описа на Административен съд – Варна, потвърдено с Решение № 14568/04.12.2014 г., постановено по административно дело № 11674/2014 г. по описа на ВАС на РБ, е отменено Решение с изх. № 4427 – 78 – 1/27.06.2013 г. на Началник на МП „В. - Запад“ относно определени допълнителни задължения за мито и ДДС в резултат на включване на разходите за комисионни за покупки в митническата стойност на внесените стоки. Това съдебно решение е изрично посочено и в Решение № РЗМ-5800-712/32-379168/22.12.2020 г. на Директор на ТД „Митница С.“ /с предишно наименование ТД „Митница Югозападна“/, включително и в Доклад № 20А/14.05.2013 г., представен от ответника по делото.

Следователно и противно на твърденията на ответния административен орган, този спор е разрешен с влязъл в сила съдебен акт през 2014 г. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че още към този момент митническата администрация е била наясно, че комисионните за покупки, заплатени от дружеството – жалбоподател не се включват в митническата стойност на стоките, респективно върху тяхната стойност не се дължи мито и ДДС, които да бъдат изисквани под форма на обезпечения. При така установеното следва извод, че по делото се опровергават изложените от митническите органи доводи за наличие на възникнала обезпечителна нужда, която представлява основание за внасяне на спорните обезпечения /депозити/, респективно за „възникнали съмнения относно размера на митническите и други публични държавни вземания, които могат да възникнат“. Изводите на митническата администрация, съдържащи се в решението на по-горестоящия административен орган, че необходимостта от представяне на обезпеченията е отпаднала едва с изготвянето на Доклад № ВГ005800/1/3/32-299232 от 17.10.2019 г., предвид, че тогава е бил потвърдена липсата на основания за установяване на допълнителни задължения за мито и ДДС, се

опровергаха по делото. Липсата на такъв вид задължения е била установена с влязъл в сила съдебен акт още през 2014 г. В тази връзка относно недължимостта на мито и ДДС върху комисионните за покупки следва да се има предвид и константната съдебна практика на ВАС на РБ – Решение № 2679/01.03.2018 г., постановено по административно дело № 8808/2017 г. по описа на ВАС на РБ и Решение № 2679/17.07.2018 г., постановено по административно дело № 3600/2018 г. по описа на ВАС на РБ.

Следователно правилни и законосъобразни релевираните от жалбоподателя възражения, че след като е налице отменен като незаконосъобразен съответният административен акт, то не се пораждат изначално целените със същия правни последици и че в случая внесените от жалбоподателя под форма на обезпечения /депозити/ суми, признати за незаконосъобразни с влязъл в сила съдебен акт, следва на основание чл. 129, ал. 6 от ДОПК на дружеството-жалбоподател да бъде възстановена полагащата му се лихва върху стойността на депозите за изтеклия период.

Съгласно приетата по делото ССЧЕ, размерът на полагащата се на дружеството – жалбоподател лихва за периода от 2015 г. до 2018 г. е в общ размер на 56 397.15 лв. Експертното заключение е прието и неоспорено от страните, поради което Съдът приема, че това е дължимият размер на полагащата се на дружеството лихва.

С оглед на гореизложеното и на основание нормата на чл. 160, ал. 3 от ДОПК, приложима в случая, и предвид, че както се посочи по-горе редът, по който се възстановяват лихви е по чл. 128 – 130 от ДОПК, Съдът намира, че оспореното Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница С.“ следва да се отмени и административната преписка да бъде върната на ответния административен орган за постановяване на ново решение по искането на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, с което на дружеството да бъде възстановена законна лихва върху сумата 131 387.40 лв., представляваща внесени от дружеството депозити, считано от датата на ефективното ѝ превеждане в републиканския бюджет до момента на окончателното изплащане на задължението **/в този смисъл Решение № 10476/07.10.2024 г., постановено по административно дело № 3961/2024 г. по описа на ВАС/.**

С оглед изложеното, Съдът намира оспореното решение за незаконосъобразно, поради което жалбата като основателна и доказана следва да се уважи.

При този изход на спора и с оглед своевременно поискани от жалбоподателя разноски, Съдът следва да се произнесе по тяхното присъждане. Съдът счита отправеното от страна на ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение за неоснователно. Размерът на законната лихва, както се установи по делото за периода от 2015 г. до 2018 г. възлиза на 56 397.15 лв., поради което заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение е 4 600.00 лв., а именно под минимума определен в чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В тази връзка на жалбоподателя следва да се присъдят съдебно – деловодни разноски в общ размер на 4 650.00 лв. /четири хиляди шестстотин и петдесет лева/, от които 4 600.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 50.00 лв. за заплатена държавна такса.

**По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-во отделение, 60-ти състав на основание чл. 220 от ЗМ, във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК и чл. 143,**

ал. 1 от АПК,

## Р Е Ш И:

**ОТМЕНЯ** по жалба на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] км., чрез адвокат К. А. К., Решение № РЗМ-5800-914/32-187430/18.05.2023 г., издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница С.“, потвърдено с Решение № Р-391/32-231956//20.06.2023 г., издадено от Директор на Агенция „Митници“.

**ВРЪЩА** административната преписка на Директор на Териториална дирекция „Митница С.“ за постановяване на ново решение по искането на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД за възстановяване на законна лихва върху сумата от 131 387.40 лв., при спазване на дадените с настоящето съдебно решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

**ОСЪЖДА** Агенция „Митници“ да заплати на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] км., чрез адвокат К. А. К., съдебно – деловодни разноси в общ размер на 4 650.00 лв. /четири хиляди шестстотин и петдесет лева/.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: